

..., dnia ... r.

→ **Prokuratura Rejonowa**
w ...

Zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa

Na podstawie art. 304 § 1 k.p.k. zawiadamiam o popełnieniu w dniach od ... r. do dnia złożenia niniejszego zawiadomienia, przez p ... Burmistrza ... przestępstwa określonego w art. 23 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o *dostępie do informacji publicznej* tj. nieudostępnienia wbrew obowiązkowi informacji publicznej oraz wnoszę o wszczęcie w tej sprawie postępowania przygotowawczego.

Uzasadnienie

W dniu 2 września złożyłem/am do Burmistrza ... wniosek o udostępnienie informacji publicznej w następującym zakresie: ...

Dowód: kopia wniosku z dnia 2 września br.

Organ nie ustosunkował się w ogóle do treści mojego wniosku, mimo wezwań składanych odpowiednio w dniu ... września i w dniu ... października br.

Dowód: kopia pism z dnia ... września oraz z dnia ... października wzywających do wykonania wniosku z dnia ... września 2018 r.

Konstytucja RP z 1997 roku w art. 61 ust. 1 stanowi, że obywatel ma prawo do uzyskiwania informacji o działalności organów publicznych. W związku z tym, a szczególnie z faktem umieszczenia prawa do informacji publicznej w rozdziale *Wolności i prawa polityczne*, jest oczywiste, że dostęp do informacji stanowi warunek realizacji wielu praw obywatelskich (red. T. Gardocka, *Obywatelskie prawo do informacji*, Oficyna, Warszawa 2008). Dostęp do informacji publicznej określony jest również – jako prawo człowieka – w dokumentach międzynarodowych ratyfikowanych przez Rzeczpospolitą Polską: *Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności* (Dz.U. z 1993 r. nr 61, poz. 264 z późn. zm.) oraz *Międzynarodowym Pakcie Praw Obywatelskich i Politycznych* (Dz.U. z 1997 r. nr 38, poz. 167).

Ochrona prawa dostępu do informacji publicznej poprzez wprowadzenie sankcji jest istotna z punktu widzenia wagi tego prawa. Jak podnoszone jest w doktrynie: „Dostęp do informacji publicznej jest uznawany za konsekwencję przyjęcia zasady zwierzchności narodu wyrażonej w art. 4 ust. 1 *Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej* z dnia 2 kwietnia 1997 r., Dz. U. Nr 78, poz. 483 (*Konstytucja RP*) [P. Winczorek, *Prawo obywatela do informacji*, „Rzeczpospolita” z dnia 24 lutego 2000 r., nr 46]. Z koncepcji podporządkowania organów państwa jego obywatelom wynika

w szczególności postulat zapewnienia tym ostatnim pełnej informacji na temat działań administracji publicznej, dzięki czemu realna staje się odpowiedzialność osób sprawujących funkcje publiczne przed społeczeństwem. W innym przypadku „obywatele nie dysponujący informacjami o biegu spraw publicznych, także w skali lokalnej, nie mogą realizować swoich praw jako członkowie zbiorowości, do której należy władza zwierzchnia” [P. Winczorek, *Prawo obywatela do informacji*, „Rzeczpospolita” z dnia 24 lutego 2000 r., nr 46].

Dla bytu przestępstwa określonego w art. 23 wystarczy fakt, że informacja publiczna nie została udostępniona (T. Aleksandrowicz, *Komentarz do ustawy o dostępie do informacji publicznej*, Wydawnictwo Prawnicze Lexis Nexis, Warszawa 2004). Zwracam również uwagę, że zawiadomienie jest uzasadnione z tego powodu i nie można uznać, że w przedmiotowej sprawie należy rozstrzygnąć w oparciu o przepisy prawa o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.

Zgodnie z postanowieniem Sądu Rejonowego w Nowym Targu z dnia 22 lutego 2010 r. (sygn. akt II Kp 10/10) nie sposób warunkować prowadzenia postępowania w sprawie o przestępstwo z art. 23 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o *dostępie do informacji publicznej*, od prawomocnego zakończenia postępowania administracyjnego na bezczynność organów administracji, albowiem są to zupełnie różne i tylko pozornie zależne od siebie postępowania. Linia ta została potwierdzona m.in. przez Sąd Rejonowy dla Warszawy-Żoliborza w sprawie III Kp 381/13, w której toku stwierdzono, że żaden z trybów [administracyjny i sędowo-administracyjny] nie wyłącza odpowiedzialności karnej z tytułu art. 23 ustawy o dostępie do informacji publicznej czy w postanowieniu Sądu Rejonowego w Wołominie w sprawie V Kp 107/12, gdzie stwierdzono, że organy postępowania karnego mają prawo i obowiązek samodzielnie dokonać oceny słuszności odmowy udzielenia informacji publicznej.

Znamiona strony podmiotowej przestępstwa z art. 23 ustawy o dostępie do informacji publicznej, w przypadku wnioskowego trybu żądania udostępnienia informacji publicznej, wymagają zatem ustalenia i udowodnienia, że:

- a) podmiot zobowiązany działa z zamiarem bezpośrednim - wie, że istnieje obowiązek udostępnienia informacji w znaczeniu podmiotowym i przedmiotowym, a jednocześnie nie chce udostępnić informacji,
- b) podmiot zobowiązany działa z zamiarem ewentualnym - przewiduje możliwość istnienia obowiązku udostępnienia informacji w znaczeniu podmiotowym i przedmiotowym, a jednocześnie godzi się (akceptuje) na nieudostępnienie informacji.

Wobec powyższego, nie pozostają wątpliwości, że Burmistrz dopuścił się popełnienia czynu określonego w art. 23 ustawy o dostępie do informacji publicznej. Do oceny prokuratora pozostawiam ustalenie, czy działał on z zamiarem bezpośrednim (na co wskazują, w mojej ocenie okoliczności sprawy), czy z zamiarem ewentualnym.

W związku z powyższym wnoszę jak na wstępie.

Załączniki: wymienione w uzasadnieniu